

Добруджанско Слово

ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ СЕДМИЧНО

Единъ брой 20 ст.

Главенъ Редакторъ: СТ. ПЕТРОВЪ.

Телефонъ № 248

Адресъ: Редакция „Добруджанско Слово“ ул. „Малка Търговска“ — Варна.

АБОНАМЕНТЪ: Годиш. 36 лв. Полуг. 18 лв. Обявления се приематъ по споразумение. Ръкописи не се връщатъ.

Търпение и постоянство.

Единение и работа.

Не за първи път българското племе е подложено на тѣжки изпитания и непоносими страдания. Не за първи път вражески кракъ тѣпчи отдални части отъ нашата родна земя. Близкото и далечно минало изобилствуватъ съ факти на чести нашествия въ нашето отечество отъ далечни и близки неприятели. Но въпреки всичко това, Българина не падна духомъ. Въковек на тъмно робство той проживѣ. Вписахъ отъ свѣта въ умрълската книга на изчезналитѣ народи, при първи удобенъ моментъ се повдигна, здраво стѣпи на краката си и само за четиредесетъ години отблъза въ страницитѣ на историята събития славни и безпоздобни.

Напразно се мчатъ далечни врагове да коватъ вериги за възвране на това що не може да се вързва. Нищо, абсолютно нищо, не е въ състояние да сломи духа на българина въ Добруджа, Македония и Тракия. Никой не е въ сила да отнеме

свещеното му право да се стреми къмъ свободата и да реагира срѣщу тиранията когато и както намѣри за добръ.

Всичко това добръ да се запомни отъ *онѣзи въ Парижъ*, които си даватъ видъ че иматъ искреното желание да умиротворяватъ свѣта. Насилието никога не е тържествувало до край и сега нѣма да тържествува. Само търпение и постоянство е нужно отъ поробенитѣ братя, а още повече единение и работа е необходима въ редоветѣ на многохилядната емиграция. Всички да влѣземъ въ редоветѣ на разнитѣ организации, всички да допринесемъ нѣщо прѣдъ олтаря на свободата. Само съ общи усилия нашето дѣло ще бѣде изкарано на добъръ край. Тукъ нѣматъ място никакви лични амбиции, нито пъкъ е време за фанатично подържане на принципни различия. *Само съ единение и работа ще се постигне желанната цѣль.*

Другарска жалейка.

Марийка Д. Господинова

Ученичка отъ II гимн. класъ

Прѣзъ хубавата сношна нощъ дълбоко, спокойно като спѣше уморениятъ градъ, заспа непробудно една душа, угасна единъ животъ, изчезна за винаги нашата незамѣнима, за всички ни мила, свидна Мара.

И днесъ непрѣодолима тежка болѣстъ, въ двадесетъ и четири дни слѣдъ като и показа болка, и причини страдания, каквито ни чѣе цѣль животъ не би имала, доведе смъртъта, отне и живота, отне и всичко, а намъ остави, посипванъ съ надгробни цвѣта, мраморно студень, вѣчно жълтъ, трупъ — и скръбъ и мъка!

Боли ни и дълго ще скърбимъ за тебъ Марче, защото ти бѣ тѣй млада, — въ утрото, въ разцвѣта на твоя животъ обичаше до безумие самия животъ и въ стремежа си да го обгърнешъ, надмогна годинитѣ си но за туй пъкъ смъртъта надмогна.

Ще скърбимъ, защото къмъ гроба те тлѣсна безпричинната умраза, злоба на твои другарки,

Прости, прости!

Отъ група другари и другарки.

СКРЪБНА ВѢСТЪ

На всички роднини, приятели и малкото неприятели съобщаваме нашата скръбъ:

Милата ни МАРИЙКА тая нощъ въ 1 часа слѣдъ полунощъ затвори хубавитѣ си очички, за да не погледне вече свѣта на насъ.

На 15 год. възраст, ученичка отъ V класъ, слѣдъ 24 деновно тежко мѣдително боледуване прѣсели се въ вѣчността жертва на низки злоби.

Мило дѣте, ти стана изкупителна жертва на татка си.

Почивай МАРЧЕ, почивай сега спокойна, почивай далечъ отъ тоя свѣтъ на злото, за който не бѣ родена. Въ нашитѣ души за насъ ти не си умръла и не ще умръша. Почивай, живѣй въ кржгове по свѣтли, по чисти, расти все тѣй добра, умна, тѣй мила. Почивай спокойно мило дѣте. Нашата мисль е съ твоята душа.

Погребението ще се извърши въ 4 часа слѣдъ обѣдъ въ ц. Св.Троица

27 Септемврий 1919 г.

г. Пазарджикъ.

Отъ татко ти Димитъръ, отъ мама ти Генка, отъ баба ти Божо, отъ сестричкитѣ ти Кинка и Савка Господинови и отъ всички роднини.

Референдума въ Варна

Бюджета за Финансовата 1918 г. е гласуванъ прѣзъ м-цитѣ Май и Юни т. г. и утвърденъ съ мотивирано постановление отъ Министра на вътрѣшнитѣ работи Пастуховъ, подъ № 1216 отъ 19 VI 1919 г.

Като приходно перъ въ горния бюджетпроектъ е предвидено да се получаватъ нѣколко милиона лв. отъ продажбата на общинскитѣ мѣста между Търговското училище и Д-во „Гроздъ“. Съ една частъ отъ тоя приходъ предвиждаше се да се изплати по нѣ половината отъ общинския дългъ, а съ останалитѣ суми щѣха да се построятъ проектираното монументално здание за топли морски бани, трамвай за прѣградияето „Сесъ-Севмесъ“ за „Трошовата махла“ и по шосето за Евксиноградъ. Щѣха да се построятъ сѣщо жилища за бездомници, плановетъ за които сѣ готови.

Горния бюджетпроектъ е гласуванъ отъ пом. кметъ Ст. Георгиевъ и съвѣтника Т. Страшимировъ широко социалисти, а тѣснитѣ не сѣ присъгнѣвали въ свѣта.

Когато обаче трѣбваше тия мѣста да се продаватъ на търгъ сѣщия Министъръ Пастуховъ разпорѣжда да не се продаватъ мѣстата, прѣди да се изпълнятъ формалноститѣ предвидени въ закона за референдума.

Последния гласи: Щомъ стане нужда да се произведе допитване до народа, кметътъ разгласява това мѣжду населението по начинъ, който е най-пригоденъ за мѣстото, като обнародване въ мѣстнитѣ вѣстници, напечатване, обяви и др. Ако въ продължение на единъ мѣсець

отъ разгласяването на взетото рѣшение 10% отъ избирателитѣ пожелаатъ да се произведе референдумъ, кметътъ поканва членоветѣ на общината, които иматъ избирателно право, да се събератъ за да гласуватъ „за“ или „противъ“ рѣшението на общинския свѣтъ, а въ конкретния случай — „за“ или „противъ“ продажбата на визираниетѣ мѣста. Ако пожелатитѣ избиратели да стане референдума сѣ по малко отъ 10% отъ всичкитѣ избиратели на града, то референдумъ не се произвежда и се счита, че избирателитѣ таитно сѣ одобрили рѣшението на свѣта.

Варненската община съгласно законъ обяви чрезъ вѣстниците на града още на 4 IX 1919 год. чрезъ обява, че отъ 6 с. мѣс. до 6 X т. г. включително ще ставатъ разписания на избирателитѣ въ особня мѣста поставена въ общината и, ако 10% отъ (значи 2200 души) отъ избирателитѣ пожелаатъ да стане допитването на народа за продажба на визираниетѣ мѣста, тогава ще стане и самото гласуване (чл. 3, отъ законъ за референдума). Широки и тѣсни, даже и тѣзи широки социалисти Георгиевъ и съвѣтника Страшимировъ, които сѣ гласували бюджета отъ проекта за 1919 год. и слѣдовъ за продажбата на мѣстата, неведома отчаяна борба за да се разпишатъ исканитѣ отъ закона, 10% избирателитѣ ли. Лѣгани сѣ избирателитѣ да дадатъ въ общината и се разпишатъ за да имъ се подарятъ какви ли не други средства, трѣбавали за да се разпишатъ, вече избирателитѣ, но въ края на мѣс. сѣ разписали, едва 1427 души, между които има пожарникари

